

РЕШЕНИЕ

№ 1XX4

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. ИВАНОВА ПЕНОВА като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20231110216617 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. Д. С., ЕГН *****, против Наказателно постановление № 527742/2023 от 30.06.2023 г., издадено от Заместник кмет на Столична община, упълномощен със заповед № СОА22-РД09-3070/13.12.2022 г. на кмета на Столична община, с което на жалбоподателя на основание чл. 53, ал. 2 и чл. 13, б. "б" ЗАНН и чл. 48 от НРУПОГТТСО е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50,00 (петдесет) лева за извършено нарушение по чл. 18, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, като се поддържа, че на 10.06.2023 г. в 12:17 часа жалбоподателят действително е пътувала в посоченото превозно средство, но с редовен превозен документ, а именно – едnodневна абонаментна карта за всички линии. Сочи се, същата не е успяла да валидира абонаментната си карта поради невъзпитано и грубовато отношение на качилите се в превозното средство контрольори. Навежда се, че последните не са предлагали закупуване на карта за еднократно пътуване, още повече, че при проверката е станало ясно, че жалбоподателят притежава едnodневна

абонаментна карта. На следващо място се аргументира, че атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено като съставено при грубо нарушение на закона и процесуалните норми, доколкото соченият фактически състав съставлява различно нарушение, регламентирано не в Наредбата, а в ЗАвтП, както и поради това, че противоречието между описанието на фактическата обстановка и соченото нарушение нарушава изцяло правото на защита на санкционираното лице.

По изложените съображения се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление.

В хода на съдебното производство жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява, представлява се от юрк. Владимирова с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт. В дадения ход същество процесуалният представител поддържа становище за правилност и законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, респективно моли същото да бъде потвърдено, а депозираната срещу него жалба да бъде оставена без уважение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на страните и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

На 10.06.2023 г., в 12:17 часа, жалбоподателят Т. Д. С. пътувала в гр.София в автобус № XX с инв. № X с посока на движение към Терминал 1, район Дружба, като същата държала в себе си нередовен превозен документ – карта за всички линии, валидна до 30 минути след първа валидация, съответно валидна до 09:45:12 часа на 10.06.2023 г.

На 10.06.2023 г. свидетелят М. М. К. изпълнявала служебните си задължения като контролър по редовността на пътниците в "ЦГМ" ЕАД, във връзка с което извършила проверка по редовността на пътниците в горепосочения автобус № XX с инв. № X. В хода на проверката св. К. съставил акт за установяване на административно нарушение № 527742/10.06.2023 г., срещу жалбоподателя Т. Д. С., за това че на 10.06.2023 г., в 12:17 часа, пътувала в гр. София, в автобус № XX с инв. № X, без превозен документ и отказала да закупи карта за еднократно пътуване,

продавана от контролър по редовността на пътниците – административно нарушение по чл. 18, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. чл. 46, ал. 1, вр. чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не били депозиран конкретни писмени възражения срещу констатациите в АУАН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление № 527742/2023 от 30.06.2023 г., издадено от Заместник кмет на Столична община, упълномощен със заповед № СОА22-РД09-3070/13.12.2022 г. на кмета на Столична община, с което на жалбоподателя на основание чл. 53, ал. 2 и чл. 13, б. „б“ ЗАНН и чл. 48 от НРУПОГТТСО е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50,00 (петдесет) лева за извършено нарушение по чл. 18, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК вр. чл. XX от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля – актосъставител М. М. К..

Съдът се довери на показанията на св. М. М. К., които са информативни относно съставянето на АУАН. Същевременно свидетелят заявява липса на съхранен спомен относно обстоятелствата по конкретно извършената проверка и направените в хода на същата фактически констатации, като съобщеното от свидетеля касае общата процедура за санкциониране на пътниците в столичния градски транспорт, в случаите когато същите нямат изобщо превозни документи или разполагат с нередовни превозни документи.

Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по процесния случай, включително и за проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в основата на доказателствените си изводи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с активна процесуална

легитимация, в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арт. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. XX от ЗАНН.

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали съставените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото са приложени документи, удостоверяващи компетентността им – заповед № СОА22-РД09-3070/13.12.2022 г. на кмета на СО, заповед № СОА18-РД03-455/10.05.2018 г. на кмета на СО.

Същевременно, АУАН и НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове, като са връчени надлежно на санкционираното лице.

На следващо място съдът намира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

В разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН са предвидени задължителните реквизити на АУАН и НП. Според чл. 42, т. 4 и т. 5, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, АУАН и НП следва да съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено, както и законните разпоредби, които са нарушени. Нормите изискват да е налице единство между словесното описание на деянието и неговата правната (цифрова) квалификация.

В процесния АУАН е отбелязано, че лицето пътува без превозен документ, както и че отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците. Самият АУАН представлява типов формуляр, в който са вписани различни норми, които

биха могли да бъдат нарушени, като изрично е посочено: "вярното се подчертава", т.е. актосъставителят следва да подчертае коя е нарушената разпоредба в конкретния случай. В процесния АУАН актосъставителят е подчертал като нарушени разпоредбите на чл. 18, т. 1 и т. 2, във вр. с чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО, като по този начин съдът намира, че е създадена неяснота на административното обвинение. Сочената за нарушена разпоредба на чл. 18, ал. 1 от Наредбата (в редакцията ѝ, актуална към датата на нарушението) предвижда, че при пътуване с превозните средства на обществения градски транспорт пътниците са длъжни да валидират превозните си документи, да спазват разпоредбите на настоящата наредба, както и: 1. да притежават редовен превозен документ при превода и при слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; 2. да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани електронни карти да показват документ за самоличност при поискване; 3. при констатирано нарушение и отказ за закупуване на билет за еднократно пътуване, продаван от контрольор по редовността на пътниците, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

В чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Наредбата се съдържат три различни хипотези, които регулират самостоятелни задължения на пътуващите в градския транспорт, като нарушението на всяка една от тях представлява самостоятелно административно нарушение. В случая както в АУАН, така и в НП, цифровото посочване на две от хипотези на ал. 1, т. 1 и т. 2 от чл. 18 от Наредбата, ведно със словесното описание, че лицето е отказало да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците, без съответно цифрово отразяване на визираното нарушение в правната квалификация, води до неяснота кое точно задължение е нарушено, а оттам и до неяснота за какво точно лицето е санкционирано. При това е необходимо да бъде отбелязано, че нарушенията по чл. 18, точка 1 и точка 2 от Наредбата логически могат да съществуват само в алтернативност, като пътникът или не разполага с редовен превозен документ, или не предоставя същия на контрольора, но не и двете едновременно. Отразяването на нарушените законови разпоредби е извършено по начин, който не дава

възможност да се разбере какво точно е вмененото с АУАН нарушение.

Липсата на достатъчно точно описание на нарушението, както и изписването на пълната и точна правна квалификация, безспорно ограничават правото на защита на жалбоподателя, доколкото същата не може да разгърне в пълна степен своята защита и да разбере с кое свое действие/бездействие е извършила вмененото ѝ нарушение.

На следващо място, от събрания доказателствен материал се установява, че жалбоподателят е пътувала с билет 30 плюс, който е краткосрочен превозен документ на електронен носител или PAYG за пътуване с прекачвания, позволяващ неограничен брой прекачвания в рамките на 30 минути след неговата първоначална валидация, но същият е бил нередовен – извън срока за използването му. В чл. 11 от Наредбата е разяснено кога един превозен документ е редовен, а в § 1, т. 4, т. 5, т. 6, т. 8 и т. 9 от ДР от Наредбата, са изброени различните видове превозни документи. В АУАН е посочено, че жалбоподателят е пътувала без превозен документ, което твърдение се оборва от събрания по делото писмен доказателствен материал.

Допуснатите нарушения на процесуалните правила, касаещи пълно и ясно описание на фактите и обстоятелствата при извършването на нарушението, както и неточната правна квалификация на нарушението, са съществени, доколкото ограничават правото на наказаното лице да разбере фактическите и правни рамки на вмененото му "административно обвинение", а оттам и да организира ефективно защитата си срещу него.

С оглед констатираните по-горе съществени нарушения на процесуалните правила съдът счита, че обжалваното наказателно постановление следва да се отмени като незаконосъобразно, без да е необходимо детайлно обсъждане на останалите възражения, релевирани в жалбата, инициирала настоящото производство.

При този изход на делото право на разноски има въззивникът, но доколкото същата не е претендирала такива, не се налага и произнасяне на съда във визирувания аспект.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 15- и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 527742/2023 от 30.06.2023 г., издадено от Заместник кмет на Столична община, упълномощен със заповед № СОА22-РД09-3070/13.12.2022 г. на кмета на Столична община, с което на жалбоподателя Т. Д. С., ЕГН *****, на основание чл. 53, ал. 2 и чл. 13, б. "б" ЗАНН и чл. 48 от НРУПОГТТСО е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50,00 (петдесет) лева за извършено нарушение по чл. 18, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____